
Urubhangam by Bhasa

महाकविश्रीभासप्रणीतम् उरुभङ्गम्

Document Information

Text title : mahAkavishrIbhAsapraNITam UrubhaNgam

File name : Urubhanga.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : bhAsa

Transliterated by : Arun questions.Sanskrit at gmail.com <http://learnsanskrit.org/tools/sanscript>

Proofread by : Arun questions.Sanskrit at gmail.com

Latest update : January 23, 2011

Send corrections to : [sanskrit at cheerful dot c om](mailto:sanskrit@cheerfuldotcom)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

महाकविश्रीभासप्रणीतम् उरुभङ्गम्

॥ श्रीः ॥

श्रीगणेशाय नमः ।

(नान्धन्ते ततः प्रविशति सूत्रधारः)

सूत्रधारः -

भीष्मद्रोणतटां जयद्रथजलां गान्धारराजद्वृष्टां
कर्णद्रौणिकृपोर्मिनङ्गमकरां दुर्योधनस्रोतसम् ।
तीर्णाः शत्रुनर्दी शराससिकतां येन प्लवेनार्जुनः
शत्रूणां तरणेषु वः स भगवानस्तु प्लवः केशवः ॥ १ ॥

अेवमार्यमिश्रान् विज्ञापयामि । अये किन्नुभलु भयि विज्ञापनव्यग्रे
शब्द षव श्रूयते । अङ्ग ! पश्यामि ।

(नेपथ्ये)

अेते स्मो भोः ! अेते स्मः ।

सूत्रधारः - भवतु, विज्ञातम् ।

(प्रविश्य)

पाशिपार्श्वकः - भाव ! कुतोनुभल्वेते,

स्वगार्थमाडवमुभोधतगात्रडोभा
नारायतोमरशतैर्विषमीकृताङ्गाः ।
मत्तद्विपेन्द्रदशनोत्विभितैः शरीरैर्
अन्योन्यवीर्यनिकषाः पुरुषा भ्रमन्ति ॥ २ ॥

सूत्रधारः - माशिष किं नावगच्छसि । तनयशतनयशून्ये
दुर्योधनावशेषे धृतराष्ट्रपक्षे, पाण्डवजनार्दनावशिष्टे
युधिष्ठिरपक्षे, राज्ञां शरीरसमाकीर्णो समन्तपञ्चके,

अेतद् रणालतगजाश्रनरेन्द्रयौधं
सङ्कीर्णलेप्यमिव चित्रपटं प्रविद्धम् ।
युद्धे वृकोदरसुयोधनयोः प्रवृत्ते
यौधा नरेन्द्रनिधनैःकगृहं प्रविष्टाः ॥ ३ ॥

(निष्क्रान्तौ)

स्थापना ।

९९९

(ततः प्रविशन्ति भटास्त्रयः)

सर्वे – अेते स्मो भोः ! अेते स्मः ।

प्रथमः –

वैरस्याङ्कवधनं बलस्य निकषं मानप्रतिष्ठागृहं
युद्धेष्वप्सरसां स्वयंवरसभां शौर्यप्रतिष्ठां नृणाम् ।
राज्ञां पश्चिमकालवीरशयनं प्राणान्निडोमङ्कतुं
सम्प्राप्ता रणसंज्ञामाश्रमपटं राज्ञां नभःसङ्कमम् ॥ ४ ॥

द्वितीयः – सम्यग् भवानाह ।

उपलविषमा नागेन्द्राणां शरीरधरा धरा
दिशि दिशि कृता गृध्रावासा उतातिरथा रथाः ।
अवनिपतयः स्वर्गं प्राप्ताः क्रियामरणे रणे
प्रतिमुष्मिमे तत्तत् कृत्वा चिरं निहताहताः ॥ ५ ॥

तृतीयः – अेवमेतत् ।

करिवरकरयूपो भाणविन्यस्तदूर्ध्वो
उतगजययनोऽथो वैरवह्निप्रदीप्तः ।
ध्वजविततविमानः सिंहनादोऽथमन्त्रः
पतितपशुमनुष्यः संस्थितो युद्धयज्ञः ॥ ६ ॥

प्रथमः – छदमपरं पश्येतां भवन्तौ ।

अेते परस्परशरैर्हृतज्जवितानां
दृष्टे रणान्जिरमर्डी समुपाश्रितानाम् ।

કુર્વન્તિ ચાત્ર પિશિતાર્દ્રમુખા વિહંગા
રાણાં શરીરશિથિલાનિ વિભૂષણાનિ ॥ ૭ ॥

દ્વિતીયઃ -

પ્રસક્તનારાચનિપાતપાતિતઃ
સમગ્રયુદ્ધોદ્યતકલ્પિતો ગજઃ ।
વિશીર્ણવર્મા સશરઃ સકાર્મુકો
નૃપાયુધાગારમિવાવસીદતિ ॥ ૮ ॥

તૃતીયઃ - ઇદમપરં પશ્યેતાં ભવન્તૌ ।

માલ્યૈર્ધ્વજાગ્રપતિતૈઃ કૃતમુણ્ડમાલં
રત્નૈકસાયકવરં રથિનં વિપત્રમ્ ।
જામાતરં પ્રવહણાદિવ બન્ધુનાર્થો
હૃષ્ટઃ શિવા રથમુખાદવતારયન્તિ ॥ ૯ ॥

સર્વે - અહોતુખલુ

નિહતપતિતગજતુરગનરરુધિરકલિલભૂમિપ્રદેશસ્ય
વિક્ષિપવર્મચર્માતપત્રચામરતોમરશરકુન્તકવચકબન્ધાદિપર્યાકુલસ્ય
શક્તિપ્રાસહાટકભિણ્ડિપાલશૂલમુસલમુદ્રવરાહકર્ણકણચર્કર્પણ-
શકુન્ત્રાસિગદાદિભિરાયુધૈરાકીર્ણસ્ય સમન્તાપચ્ચકસ્ય પ્રતિભયતા ।

પ્રથમઃ - ઇહ હિ,

રુધિરસરિતો નિસ્તીર્યન્તે હતદ્વિપસડકમા
નૃપતિરહિતૈઃ સસ્તૈઃ સૂતૈર્વહન્તિ રથાન્ હયાઃ ।
પતિતશિરસઃ પૂર્વાભ્યાસાદ્ દ્રવન્તિ કબન્ધકાઃ
પુરુષરહિતા મત્તા નાગા ભ્રમન્તિ ચતસ્તતઃ ॥ ૧૦ ॥

દ્વિતીયઃ - ઇદમપરં પશ્યેતાં ભવન્તૌ । એતે,

ગૃપ્તા મધૂકમુકુલોન્નતપિંગ્લાક્ષા
દૈત્યેન્દ્રકુન્જરનતાકૂશતીક્ષણાતુણ્ડાઃ ।
ભાન્ત્યમ્બરે વિતતલમ્બાવિકીર્ણપક્ષા
માંસૈઃ પ્રવાલરચિતા ઇવ તાલવૃન્તાઃ ॥ ૧૧ ॥

તૃતીયઃ -

એષા નિરસ્તહયનાગનરેન્દ્રયૌધા

व्यङ्गीकृता दिनकरोग्रकरैः समन्तात् ।

नारायकुन्तशरतोमश्मङ्गकीर्णा

तारागणं पतितमुद्धृतीव भूमिः ॥ १२ ॥

प्रथमः – षट्श्यामप्यवस्थायामविमुक्तशोभा विराजन्ते क्षत्रियाः । षड् छि,

सत्रोद्धर्तितनेत्रषट्पदगणा ताम्रोष्ठपत्रोत्तरा

भ्रूभेदाञ्चितकेसरा स्वमकुटव्याविद्धसंवर्तिका ।

वीर्यादित्यविभोघिता रणामुभे नारायनालोत्रता

निष्ठम्मा स्थलपद्मिनीव रचिता राज्ञामभीतैर्मुष्णैः ॥ १३ ॥

द्वितीयः – षट्श्यानामपि क्षत्रियाणां मृत्युः प्रभवति । न शक्यं

अलु विषमस्थैः पुरुषै रणजबलाधानं कर्तुम् ।

तृतीयः – डिं य रे प्रभवति क्षत्रियाणामिति ।

प्रथमः – ङः संशयः ।

द्वितीयः – मा मा भवानेवम् ।

स्पृष्ट्वा भाण्डवधूमरञ्जितगुणं संशमकोत्सादनं

स्वर्गाङ्गन्दरं निवातकवयप्राणोपहारं धनुः ।

पार्थेनाद्य बलान्मडेश्वररक्षेपावशिष्टैः शरैर्

दर्पोत्सिक्तवशा नृपा रणामुभे मृत्योः प्रतिग्राहिताः ॥ १४ ॥

सर्वे – अये शब्दः ।

डिं मेघा निनदन्ति वज्रपतनैश्चूर्णीकृताः पर्वता

निर्घातैस्तुमुलस्वनप्रतिभवैः डिं दार्यते वा मडी ।

डिं मुञ्चत्यनिलावधूतयपपलक्षुब्धोर्मिमालाकुलं

शब्दं मन्दरकन्दरोदरदरीः संडत्य वा सागरः ॥ १५ ॥

भवतु, पश्यामस्तावत् ।

(सर्वे परिक्रामान्ति)

प्रथमः – अये अेतत् अलु द्रौपदीकेशधर्षणामवमर्षितस्य

पाण्डवमध्यमस्य भीमसेनस्य भ्रातृशतवधकुद्धस्य

मडाराजदुर्योधनस्य य द्वैपायनडलायुधकृष्णविदुरप्रमुभानां

कुरुयदुकुलदैवतानां प्रत्यक्षं प्रवृत्तं गदायुद्धम् ।

द्वितीयः -

भीमस्योरसि तमकाञ्चनशिलापीने प्रतिस्फालिते
 भिन्ने वासवउस्तिउस्तकठिने दुर्योधनांसस्थले ।
 अन्योन्यस्य भुजद्रयान्तरतटेष्वासज्यमानायुधे
 यस्मिंश्चाण्डगदाभिघातजनितः शब्दः समुत्तिष्ठति ॥ १६ ॥

तृतीयः - अेष मडाराजः,

शिष्टोऽम्पनवल्गमानामकुटः क्रोधाधिकाक्षाननः
 स्थानाकामण्वामनीकृततनुः प्रत्यग्रउस्तोर्य्यः ।
 यस्यैषा रिपुशोणितार्द्रकलिला भात्यग्रउस्ते गदा
 डैलासस्य गिरेरिवाग्रशिम्भरोद्धूता मडेन्द्राशानिः ॥ १७ ॥

प्रथमः - अेष सम्प्रडाररुधिरसिक्ताङ्गस्तावद् दृश्यतां पाण्डवः ।

निर्भिन्नाग्रललाटवान्तरुधिरो भग्नांसकुटद्रयः
 सान्द्रैर्निर्गलितप्रडाररुधिरैर्दार्द्राकृतोरःस्थलः ।
 भीमो भाति गदाभिघातरुधिरज्वलन्नावगाढप्रणः
 शैवो मेरुरिवैष धातुसलिलासारोपदिग्धोपलः ॥ १८ ॥

द्वितीयः -

भीमां गदां क्षिपति गर्जति वल्गमानः
 शीघ्रं भुजं उरति तस्य कृतं भिनत्ति ।
 यारीं गातिं प्रयरति प्रडरत्यभीक्ष्णां
 संशिक्षितो नरपतिर्बलवास्तु भीमः ॥ १९ ॥

तृतीयः - अेष वृकोदरः,

शिरसि गुरुनिष्पातस्रस्तरक्ताद्र्गान्त्रो
 धरणिधरनिकाशः संयुगेष्वप्रमेयः ।
 प्रविशति गिरिराजो मेदिनीं वज्रदण्डः
 शिथिलविसृतधातुर्भ्रमकूटो यथाद्रिः ॥ २० ॥

अेष गाढप्रडारशिथिलीकृताङ्गं निपतन्तं भीमसेनं दृष्ट्वा,

अेकात्राङ्गुलिधारितोन्नतमुभो व्यासः स्थितो विस्मितः

द्वितीयः -

दैन्यं याति युधिष्ठिरोऽत्र विदुरो बाष्पाकुलाक्षः स्थितः ।

तृतीयः -

स्यूष्टं गाण्डिवमर्जुनेन गगनं कृष्णः समुद्धीक्षते

सर्वे -

शिष्यप्रीतितया ललं भ्रमयते रामो रणप्रेक्षकः ॥ २१ ॥

प्रथमः - ओष मडाराजः,

वीर्यालयो विविधरत्नविचित्रमौलिर्

युक्तोऽभिमानविनयधृतिसाडसैश्च ।

वाक्यं वदत्युपलसन्न तु भीम दीनं

वीरो निडन्ति समरेषु भयं त्यजेति ॥ २२ ॥

द्वितीयः - ओष धडानीमपडास्यमानं भीमसेनं दृष्ट्वा

स्वभूरुमभिडत्य कामपि संज्ञां प्रयच्छति जनार्दनः ।

तृतीयः - ओष संज्ञया समाश्वासितो मारुतिः,

संडृत्य लुकुटी ललाटविवरे स्वेदं कशेणाक्षिपन्

बाडुभ्यां प्रतिगृह्य भीमवदनश्चित्राङ्गदां स्वां गडाम् ।

पुत्रं दीनमुदीक्ष्य सर्वगतिना लभ्येव दत्तं बलं

गर्जनं सिंडवृषेक्षणाः क्षितितलाद् भूयः समुत्तिष्ठति ॥ २३ ॥

प्रथमः - डन्त पुनः प्रवृत्तं गडायुद्धम् । अनेन डि,

भूमौ पाण्डितले निघृष्य तरसा बाडू प्रमृजयाधिकं

सन्दष्टोष्ठपुटेन विडमबलात् डोधाधिकं गर्जता ।

त्यक्त्वा धर्मघृणां विडाय समयं कृष्णस्य संज्ञासमं

गान्धारीतनयस्य पाण्डुतनयेनोर्वोर्विमुक्ता गडा ॥ २४ ॥

सर्वे - डा धिक् पतितो मडाराजः ।

तृतीयः - ओष रुधिरपतनधोतिताङ्गं निपतन्तं कुरुराजं

दृष्ट्वा भमुत्पतितो भगवान् द्वैपायनः । य ओषः,

डेलासंवृतलोचनेन डलिना नेत्रोपरोधः डृतो

दृष्ट्वा डोधनिमीलितं डलधरं दुर्योधनापेक्षया ।

સમ્ભ્રાન્તૈઃ કરપગ્જરાન્તરગતો દ્વૈપાયનજ્ઞાપિતો
ભીમઃ કૃષ્ણકરાવલમ્બિતગતિર્નિર્વાહ્યતે પાણ્ડવૈઃ ॥ ૨૫ ॥

પ્રથમઃ - અયે અયમપ્યમર્ષોન્મીલિતરભસલોચનો
ભીમસેનાપક્રમણમુદ્ગીક્ષમાણ ઇત એવાભિવર્તતે ભગવાન્ હલાયુધઃ ।
ય એષઃ,

પ્રચલલલિતમૌલિઃ ક્રોધતામ્નાયતાક્ષો
ભ્રમરમુખવિદષ્ટાં કિઞ્ચિદુલ્લૃપ્ય માલામ્ ।
અસિતતનુવિલમ્બિસસ્તવસ્ત્રાનુકર્ષી
ક્ષિતિતલમવતીર્ણઃ પારિવેષીવ ચન્દ્રઃ ॥ ૨૬ ॥

દ્વિતીયઃ - તદાગમ્યતાં વયમપિ તાવન્મહારાજસ્ય પ્રત્યનન્તરીભવામઃ ।

ઉભૌ - બાઢમ્ । પ્રથમઃ કલ્પઃ ।

(નિષ્કાન્તાઃ)

વિષ્કમ્ભકઃ ।

555

(તતઃ પ્રવિશતિ બલદેવઃ)

બલદેવઃ - ભો ભોઃ પાર્થિવાઃ ! ન યુક્તમિદમ્ ।

મમ રિપુબલકાલં લાડ્ગલં લડ્ઘયિત્વા
રણગતમતિસન્ધિં માં ચ નાવેક્ષ્ય દર્પાત્ ।
રણશિરસિ ગદાં તાં તેન દુર્યોધનોર્વોઃ
કુલવિનયસમુદ્ઘ્યા પાતિતઃ પાતયિત્વા ॥ ૨૭ ॥

ભો દુર્યોધન ! મુહૂર્તં તાવદાત્મા ધાર્યતામ્ ।

સૌભોચ્છિષ્ટમુખં મહાસુરપુરપ્રાકારકૃટાકુશં
કાલિન્દીજલદેશિકં રિપુબલપ્રાણોપહારાર્થિતમ્ ।
હન્તોત્ક્ષિપ્યહલં કરોમિ રુધિરસ્વેદાર્દ્રપાકોત્તરે
ભીમસ્યોરસિ યાવદઘ વિપુલે કેદારમાર્ગાકુલમ્ ॥ ૨૮ ॥

(નેપથ્યે)

પ્રસીદતુ પ્રસીદતુ ભગવાન્ હલાયુધઃ ।

बलदेवः - ओवांगतोऽप्यनुगच्छति मां तपस्वी दुर्योधनः । ओषः,

श्रीमान् संयुगयन्नेन रुधिरेशाद्रानुलिप्तश्च विद्
 भूसंस्पर्शारेणूपाटलभुजो बालप्रतं ग्राहितः ।
 निर्वृत्तोऽमृतमन्थने क्षितिधरान्मुक्तः सुरैः सासुरैर्
 आकर्षन्निव भोगमर्णवजले श्रान्तोऽङ्गितो वासुकिः ॥ २९ ॥

(ततः प्रविशति भग्नोरुयुगलो दुर्योधनः)

दुर्योधनः - ओष भोः !

भीमेन बित्त्वा समयव्यवस्थां
 गदानिपातक्षतजर्जरोरुः ।
 भूमौ भुजाभ्यां परिकृष्यमानं
 स्वं द्रुमर्धापरतं वडामि ॥ ३० ॥

प्रसीदतु प्रसीदतु भगवान् उलायुधः ।
 त्वत्पादतोर्निपतितं पतितस्य भूमाव्
 अतच्छिरः प्रथममथ विमुञ्च रोषम् ।
 ज्वन्तु ते कुरुकुलस्य निवापमेधा
 वैरं य विग्राहकथा य वयं य नष्टाः ॥ ३१ ॥

बलदेवः - भो दुर्योधना ! मुहूर्तं तावदात्मा धार्यताम् ।

दुर्योधनः - किं भवान् कश्चिदिति ।

बलदेवः - श्रूयताम्,
 आक्षिप्तलाङ्गलमुज्ज्वलितैः शरीरैर्
 निर्दारितांसदृष्ट्यान्मुसलप्रहारैः ।
 दास्यामि संयुगुडतान् सरथाश्रनागान्
 स्वर्गानुयात्रपुरुषांस्तव पाण्डुपुत्रान् ॥ ३२ ॥

दुर्योधनः - मा मा भवानेवम् ।

प्रतिज्ञावसिते भीमे गते भ्रातृशते द्विवम् ।
 मयि यैवं गते राम ! विग्राहः किं कश्चिदिति ॥ ३३ ॥

बलदेवः - मत्प्रत्यक्षं वञ्चितो भवानित्युत्पन्नो मे रोषः ।

દુર્યોધનઃ - વચ્ચિત ઇતિ માં ભવાન્ મન્યતે ।

બલદેવઃ - કઃ સંશયઃ ।

દુર્યોધનઃ - હન્ત ભોઃ ! દત્તમૂલ્યા ઇવ મે પ્રાણાઃ । કુતઃ,

આદીમાનલદારુણાજ્જતુગૃહાદ્ બુદ્ધ્યાત્મનિર્વાહિણા

યુદ્ધે વૈશ્રવણાલયેઽચલશિલાવેગપ્રતિસારિણા ।

ભીમેનાથ હિડિમ્બરાક્ષસસપતિપ્રાણપ્રતિગ્રાહિણા

યદ્યેવં સમવૈષિ માં છલાજિતં ભો રામ ! નાહં જિતઃ ॥ ૩૪ ॥

બલદેવઃ - ભીંઅસેન ઇદાનીં તવ યુદ્ધવચ્ચનામુત્પાદ્યે સ્થાસ્યતિ ।

દુર્યોધનઃ - કિં ચાહં ભીમસેનેન વચ્ચિતઃ ।

બલદેવઃ - અથ કેન ભવાનેવંવિધઃ કૃતઃ ।

રાજા - શ્રૂયતાં,

યેનેન્દ્રસ્ય સ પારિજાતકતરુમનિન તુલ્યં હૃતો

દિવ્યં વર્ષસહસ્રમર્ણવજલે સુમશ્ચ યો લીલયા ।

તીપ્રાં ભીમગદાં પ્રવિશ્ય સહસા નિર્વ્યાજ્યુદ્ધપ્રિયસ્

તેનાહં જગતઃ પ્રિયેણ હરિણા મૃત્યોઃ પ્રતિગ્રાહિતાઃ ॥ ૩૫ ॥

(નેપથ્યે)

ઉસસરહ અથ્યા ! ઉસસરહ । [ઉત્સરતાયાઃ ! ઉત્સરત ।]

બલદેવઃ - (વિલોક્ય) અયે અયમત્રભવાન્ ધૃતરાષ્ટ્રો ગાન્ધાર્યા

દુર્જયેનાદેશિતમાર્ગોન્તઃપુરાનુબન્ધઃ શોકામભિભૂતહૃદય ઇત

એવાભિવર્તતે । ય એષઃ,

વીર્યાકરઃ સુતશતપ્રવિભક્તયક્ષુર્

દર્પોદ્યતઃ કનકયૂપવિલમ્બબાહુઃ ।

સૃષ્ટો ધ્રુવં ત્રિદિવરક્ષણાજાતશઙ્કૈર્

દેવૈર્ અરાતિતિમિરાજ્જલિતાહિતાક્ષઃ ॥ ૩૬ ॥

(તતઃ પ્રવિશતિ ધૃતરાષ્ટ્રો ગાન્ધારી દેવ્યૌ દુર્જયશ્ચ)

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - પુત્ર! ક્વાસિ ।

ગાન્ધારી - પુત્રઅ ! કહિં સિ । [પુત્રક! ક્વાસિ ।]

द्वैतौ – मडाराज ! कलिं सि । [मडाराज ! कुत्रासि ।]

धृतराष्ट्र – भो! कष्टम् ।

वञ्चनानिहतं श्रुत्वा सुतमधाडवे मम ।

मुभमन्तर्गतास्त्राक्षमन्धमन्धतरं कृतम् ॥ ३७ ॥

गान्धारी ! किं धरसे ।

गान्धारी – श्रुवाविदं छि मन्धभा । [श्रुवितास्मि मन्धभागा ।]

द्वैतौ – मडाराज ! मडाराज ! । [मडाराज ! मडाराज ! ।]

राजा – भो: ! कष्टम् । यन्ममापि स्त्रियो रुदन्ति ।

पूर्वं न जानामि गदाभिघात-

रुजामिदानीं तु समर्थयामि ।

यन्मे प्रकाशीकृतमूर्धजानि

रणं प्रविष्टान्यवरोधनानि ॥ ३८ ॥

धृतराष्ट्रः – गान्धारी ! किं दृश्यते दुर्योधननामधेयः कुलमानी ।

गान्धारी – मडाराज ! एा दिस्सदि । [मडाराज ! न दृश्यते ।]

धृतराष्ट्रः – कथं न दृश्यते । अद्यास्मि योऽडमन्वेष्टव्ये

काले पुत्रं न पश्यामि । कृतान्तलतक !

रिपुसमरविमर्दं मानवीर्यप्रदीप्तं

सुतशतमतिधीरं वीरमुत्पाद्य मानी ।

धरणिगतलविकीर्णं किं स योग्यो न भोक्तुं

सकृदपि धृतराष्ट्रः पुत्रदत्तं निवापम् ॥ ३९ ॥

गान्धारी – जाद ! सुयोधण । देहि मे पडिवअणम् ।

पुत्तसदविण्णसदुक्खिमदं मडाराजं य मन्धभाजम् । [जात ! सुयोधन

! देहि मे प्रतिवचनम् । पुत्रशतविनाशदुःषितं मडाराजं य

मन्धभाजम् ।]

अलदेवः – अये षयमत्रभवती गान्धारी ।

या पुत्रपौत्रवदनेष्वकुतूहलाक्षी

दुर्योधनास्तमितशोकनिपीतवैर्या ।

અસૈરજસ્રમધુના પતિધર્મચિહ્નમ્

આર્દ્રાકૃતં નયનબન્ધમિદં દધાતિ ॥ ૪૦ ॥

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - પુત્ર ! દુર્યોધન ! અષ્ટાદશાક્ષૌહિણીમહારાજ ! ક્વાસિ ।

રાજા - અદ્યાસ્મિ મહારાજઃ ।

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - પુત્રશતજયેષ્ઠ ! દેહિ મે પ્રતિવચનમ્ ।

દુર્યોધનઃ - અન્યન્દદામિ ખલુ વૃત્તાન્તમ્ । અનેન વૃત્તાન્તેન વ્રીડિતોઽસ્મિ ।

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - એહિ પુત્ર । અભિવાદયસ્વ મામ્ ।

રાજા - અયમયમાગચ્છામિ । (ઉત્થાનં રૂપાયિત્વા પતતિ) હા ધિક્ ।

અયં મે દ્વિતીયઃ પ્રહારઃ । કષ્ટં ભોઃ !

હૃતં મે ભીમસેનેન ગદાપાતકચગ્રહે ।

સમમૂરુદ્ધયેનાઘ ગુરોઃ પાદાભિવન્દનમ્ ॥ ૪૧ ॥

ગાન્ધારી - એત્ય જાદા ! । [અત્ર જાતે ! ।]

દેવ્યૌ - અચ્યે ! ઇમા હમ । [આર્યે ! ઇમે સ્વઃ]

ગાન્ધારી - અણ્ણેસહ ભત્તારમ્ । [અન્વેષેથા ભત્તારમ્ ।]

દેવ્યૌ - ગચ્છામિ મન્દભા । [ગચ્છામિ મન્દભાગા]

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - ક એષ ભોઃ ! મમ વસ્ત્રાન્તમાકર્ષન્ માર્ગમાદેશયતિ ।

દુર્જયઃ - તાદ ! અહં દુર્જયો । [તાત ! અહં દુર્જયઃ ।]

ધૃતરાષ્ટ્ર - પૌત્ર ! દુર્જય ! પિતરમન્વિચ્છ ।

દુર્જયઃ - પરિરસન્તો ખુ અહમ્ । [પરિશ્રાન્તઃ ખલ્વહમ્ ।]

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - ગચ્છ, પિતુરકુલે વિશ્રમયિષ્યસિ ।

દુર્જયઃ - તાદ ! અહં ગચ્છામિ । (ઉપસૃત્ય) તાદ ! કહિં સિ ।

[તાત ! અહં ગચ્છામિ । તાત ! કુત્રાસિ ।]

રાજા - અયે અયમપ્યાગતઃ । સર્વાવસ્થાયાં હૃદયસન્નિહિતઃ પુત્રસ્નેહો

માં દહતિ । કુતઃ,

દુઃખાનામનભિજ્ઞેયો મમાકુશયનોચિતઃ ।

નિર્જિતં દુર્જયો દૃષ્ટ્વા કિન્નુ મામભિધાસ્યતિ ॥ ૪૨ ॥

दुर्जयः - अअं मडाराओ भूमीओ उवविट्टो । [अयं मडाराओ भूम्यामुपविष्टः ।]

राजा - पुत्र । किमर्थमागतः ।

दुर्जयः - तुवं चिरायसि ति । [त्वं चिरायसीति ।]

राजा - अओ अस्यामवस्थायां पुत्रस्नेओ लृद्यं दडति ।

दुर्जयः - अडं पि षु दे अडु उवविसामि । (अडुमारोडति) [अडंअपि
भलु ते अडु उपविशामि ।]

राजा - (निवार्य) दुर्जय ! दुर्जय ! भोः ! कष्टम् ।

लृद्यप्रतीतिजननो यो मे नेत्रोत्सवः स्वयम् ।

सोऽयं कालविपर्यासाय्यन्द्रो वह्नित्वमागतः ॥ ४३ ॥

दुर्जयः - अडु उववेसं किंणिमित्तं तुवं वारेसि । [अडु उपवेश
किन्निमित्तं त्वं वारयसि ।]

राजा -

त्यक्त्वा परिश्रितं पुत्र ! यत्रतत्र त्वयास्थताम् ।

अधप्रभृति नास्तीदं पूर्वभुक्तं तवासनम् ॥ ४४ ॥

दुर्जय - कडिंणुभु मडाराओ गमिस्सदि । [कुत्रनुभलु मडाराओ गमिष्यति ।]

राजा - भ्रातृशतमनुगच्छामि ।

दुर्जयः - मं पि तडिं णोडि । [मामपि तत्र नय ।]

राजा - गच्छ पुत्र ! वृकोदरं भ्रूडि ।

दुर्जयः - ओडि मडाराज ! आणोसीअसि । [ओडि मडाराज ! अन्विष्यसे ।]

राजा - पुत्र ! केन ।

दुर्जयः - अय्याओ, अय्येण, सव्वेण अन्तउरेण अ । [आर्ययार्थेण
सर्वेणन्तःपुरेण य ।]

राजा - गच्छ पुत्र ! नाडमागन्तुं समर्थः ।

दुर्जयः - अडं तुवं णैस्सम् । [अडं त्वां नेष्यामि ।]

राजा - बालस्त्वमसि पुत्र ! ।

દુર્જયઃ - (પરિક્રમ્ય) અય્યા ! અઅં મહારાઓ । [આર્યાઃ ! અયં મહારાજઃ ।]

દેવ્યૌ - હા હા મહારાઓ । [હા હા મહારાજઃ ।]

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - ક્વાસૌ મહારાજઃ ।

ગાન્ધારી - કહિં મે પુત્તઓ । [કુત્ર મે પુત્રકઃ ।]

દુર્જયઃ - અઅં મહારાઓ ભૂમિએ ઉવવિટ્ટો । [અયં મહારાજો ભૂમ્યામુપવિષ્ટઃ ।]

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - હન્ત ભોઃ ! કિમયં મહારાજઃ ।

યઃ કાગ્ચનસ્તમ્ભસમપ્રમાણો

લોકે કિલૈકો વસુધાધિપેન્દ્રઃ ।

કૃતઃ સ મે ભૂમિગતસ્તપસ્વી

દ્વારેન્દ્રકીલાર્ધસમપ્રમાણઃ ॥ ૪૫ ॥

ગાન્ધારી - જાદ ! સુયોધણ ! પરિસ્સન્તો સિ । [જાત ! સુયોધન

! પરિશ્રાન્તોઽસિ ।]

રાજા - ભવત્યાઃ ખલ્વાહં પુત્રઃ ।

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - કેયં ભીઃ ! ।

ગાન્ધારી - મહારાજ ! અહમભીદપુત્તપ્પાઈણી । [મહારાજ

! અહમભીતપુત્રપદાયિની ।]

રાજા - અદ્યોત્પન્નમિવાત્માનમવગચ્છામિ । ભોસ્તાત ! કિમિદાન્નિં વૈક્લવ્યેન ।

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - પુત્ર ! કથં વિક્લવો ભવિષ્યામિ ।

યસ્ય વીર્યબલોત્સિક્તં સંયુગાધ્વરદીક્ષિતમ્ ।

પૂર્વં ભ્રાતૃશતં નષ્ટં ત્વચ્ચેકસ્મિન્ હતે હતમ્ ॥ ૪૬ ॥

(પતતિ)

રાજા - હા ધિક્ । પતિતોઽત્રભવાન્ । તાત ! સમાશ્ચાસયાત્રભવતીમ્ ।

ધૃતરાષ્ટ્રઃ - પુત્ર ! કિમિતિ સમાશ્ચસયામિ ।

રાજા - અપરાઙ્મુખો યુધિ હત ઇતિ । ભોસ્તાત ! શોકનિગ્રહેણ કિયતાં

મમાનુગ્રઃ ।

त्वत्यादमात्रप्रणताग्रभौविर्
 ज्वलन्तमध्यग्निमयिन्तयित्वा ।
 येनैव मानेन सभं प्रसूतस्
 तेनैव मानेन द्विवं प्रथामि ॥ ४७ ॥

धृतराष्ट्रः -

वृद्धस्य मे श्रुवितनिस्स्पृहस्य
 निसर्गसम्मीलितलोचनस्य ।
 धूर्तिं निगृह्यात्मनि सम्प्रवृत्तस्
 तीव्रः समाकामति पुत्रशोकः ॥ ४८ ॥

बलदेवः - भोः कष्टम् ।

दुर्योधननिराशस्य नित्यास्तमितयक्षुषः ।
 न शक्नोम्यत्रभवतः कर्तुमात्मनिवेदनाम् ॥ ४९ ॥

राजा - विज्ञापयाम्यत्रभवतीम् ।

गान्धारी - भाण्डि जाद ! । [भाण्डि जात ! ।]

राजा -

नमस्कृत्य वदामि त्वां यद्वि पुण्यं मया कृतम् ।
 अन्यस्यामपि जात्यं मे त्वंश्वेव जननी भव ॥ ५० ॥

गान्धारी - मम भाण्डोरडो षु तुश्वे भाण्डि । [मम मनोरथः षलु त्वया
 भाण्डितः ।]

राजा - मालवि ! त्वमपि शृणु ।

भिन्ना मे लुकुटी गदानिपतितैर्व्यायुद्धकालोत्थितैर्
 वक्षस्युत्पतितैः प्रडाररुधिरैर्दारावकाशो हृतः ।
 पश्येमौ व्राण्डाञ्चनाङ्गदधरौ पर्याप्तशोभौ लुञ्जौ
 भर्ता ते न पराङ्मुषो युधि हतः किं क्षत्रिये रोदधि ॥ ५१ ॥

देवी - बाणा श्वेसा सडधम्मयारिणी रोदामि । [बावा श्वेसा सडधर्मयारिणी
 रोदामि ।]

राजा - पौरवि ! त्वमपि शृणु ।

वेदोक्तैर्विविधैर्मभैरभिमतैरिष्ट धृता भान्धवाः

शत्रूणामुपरि स्थितं प्रियशतं न व्यंसिताः संश्रिताः ।

युद्धेऽष्टादशवाङ्मिनीनृपतयः सन्तापिता निगले

मानं मानिनि वीक्ष्य मे नडि रुदन्त्येवंविधानां स्त्रियः ॥ पर ॥

पौरवी – ओक्कडिदम्भवेसणिञ्चा ए रोदामि । [ओक्कृतप्रवेशनिश्चय
न रोदामि ।]

राजा – दुर्जय ! त्वमपि शृणु ।

धृतराष्ट्रः – गान्धारि । किन्नुभलु वक्ष्यति ।

गान्धारी – अहं पि तं जल्पन्ति मे । [अहमपि तदेव चिन्तयामि ।]

राजा – अहमिव पाण्डवाः शुश्रूषयितव्याः तत्रभवत्याश्चाम्बायाः

दुन्त्या निदेशो वर्तयितव्यः । आभिमन्योर्जननी द्रौपदी योत्से मातृवत्
पूजयितव्ये । पश्य पुत्र,

श्लाघ्यश्रीरभिमानदीमल्लुदयो दुर्योधनो मे पिता

तुल्येनाभिमुभं रणे हतं इति त्वं शोकमेवं त्यज ।

स्पृष्ट्वा यैव युधिष्ठिरस्य विपुलं क्षौमापसव्यं भुञ्जं

देयं पाण्डुसुतैस्त्वया मम समं नामावसाने जलम् ॥ ५३ ॥

अलदेवः – अहो वैरं पश्चात्तापः संवृत्तः । अये शब्द एव

सन्नाडदुन्दुभिनिनादवियोगामूके

विक्षिप्तभाषाकवयव्यजनातपत्रे ।

कस्यैष कार्मुकरवो हतसूतयोधे

विभ्रान्तवायसगणं गगनं करोति ॥ ५४ ॥

(नेपथ्ये)

दुर्योधनेनाततकार्मुकेण

यो युद्धयज्ञः साहितः प्रविष्टः ।

तमेव भूयः प्रविशाम्यशून्यम्

अध्वर्युणा वृत्तमिवाश्रमेधम् ॥ ५५ ॥

अलदेवः – अये अयं गुरुपुत्रोऽश्रुत्यामेत एवाभिवर्तते । य एषः,

स्फुटितकमलपत्रस्यष्टविस्तीर्णदृष्टी

रुशिरकनकयूपव्यायतालम्भभाङुः ।
सरभसमयमुत्रं कार्मुकं कर्षमाणः
सदहन एव मेरुः शृङ्गलत्रेन्द्रयापः ॥ ५६ ॥

(ततः प्रविशत्यश्वत्थामा)

अश्वत्थामा - (पूर्वोक्तमेव पठित्वा) भोः !
समरसंरम्भोभयबलजलधिसङ्गमसमयसमुत्थितशस्त्रनङ्कृत-
विग्रहाः स्तोकावशेषाः श्वासानुबद्धमन्दप्राणाः समरश्वाधिनो राजानः !
शृण्वन्तु शृण्वन्तु भवन्तः ।

छलबलदलितोरुः कौरवेन्द्रो न याडम्
शिथिलविकृतशस्त्रः सूत्पुत्रश्च नाडम् ।
एतु विजयभूमौ द्रष्टुमद्योधतास्त्रः
सरभसमडमेको द्रोणापुत्रः स्थितोऽस्मि ॥ ५७ ॥

किमनया ममाप्यप्रतिलाभविजयश्चाद्यया समरश्रिया । (परिक्रम्य) मा
तावत् । मधि गुरुनिवपनव्यग्रे वञ्चितः कुरुतिलकभूतः कुरुराजः ।
क अतश्छ्रद्धास्यति । कुतः,

उद्यत्प्राञ्जलयो रथद्विपगताश्चापद्वितीयैः करैर्
यस्यैकादशवाङ्घ्रिनीनृपतयस्तिष्ठन्ति वाङ्घ्र्योन्मुभाः ।
भीष्मो रामशरावलीढकवयस्तातश्च योद्धा रणे
व्यक्तं निर्जितं एव सोऽप्यतिरथः कालेन दुर्योधनः ॥ ५८ ॥

तत् क्वनुभलु गतो गान्धारीपुत्रः । (परिक्रम्यावलोक्य) अये
अथमभिहतगजतुरगनररथप्राकारमध्यगतः समरपयोधिपारगः
कुरुराजः । य ओषः,

मौलीनिपातयलकेशमयूभजालैर्
गात्रैर्गदानिपतनक्षतशोणितार्द्रैः ।
यात्यस्तमस्तकशिवातलसन्निविष्टः
सन्ध्यावगाढ एव पश्चिमकालसूर्यः ॥ ५९ ॥

(उपसृत्य) भोः कुरुराज ! किम् एदम् ।

राजा - गुरुपुत्र ! इलमपरितोषस्य ।

अश्वत्थामा - भोः कुरुराज ! सत्कारमूलमावर्जयिष्यामि ।

राजा - किं भवान् कश्चिच्छति ।

अश्वत्थामा - श्रूयतां,

युद्धोद्यतं गरुडपृष्ठनिविष्टदं
अष्टार्धभीमभुजमुद्यतशार्ङ्गयकम् ।
कृष्णं सपाण्डुतनयं युधि शस्त्रजालैः
सङ्घीर्णविष्यमिव चित्रपटं क्षिपामि ॥ ६० ॥

राजा - मा मा भवानेवम् ।

गतं धात्र्युत्सङ्गे सकलमभिषिक्तं नृपकुलं
गतः कर्णः स्वर्गं निपतिततनुः शन्तनुसुतः ।
शतं भ्रातृणां मे उतमभिमुष्णं संयुगमुष्णे
वयं यैवम्भूता गुरुसुत धनुर्मुञ्च्यतु भवान् ॥ ६१ ॥

अश्वत्थामा - भो कुरुराज ।

संयुगे पाण्डुपुत्रेण गदापातक्यग्रले ।
सममूरुद्धयेनाद्य दर्पोऽपि भवतो हृतः ॥ ६२ ॥

राजा - मा मैवम् । मानशरीरा राजानः । मानार्थमेव मया निग्रहो
गृहीतः । पश्य गुरुपुत्र !

यत् कृष्टा करनिग्रहाञ्चितकथाद्यूते तदा द्रौपदी
यद् भालोऽपि उतस्तदा रणमुष्णे पुत्रोऽभिमन्युः पुनः ।
अक्षव्याजजिता वनं वनमृगैर्यत् पाण्डवाः संश्रिता
नन्वल्पं मयि तैः कृतं विमृश भो ! दर्पाहृतं दीक्षितैः ॥ ६३ ॥

अश्वत्थामा - सर्वथा कृतप्रतिज्ञोऽस्मि ।

भवता वात्मना यैव वीरलोकेः शपाभ्यङ्गम् ।
निशासमरमुत्पाद्य रणे धक्ष्यामि पाण्डवान् ॥ ६४ ॥

भलदेवः - अेतद् भविष्यत्युदाहृतं गुरुपुत्रेण ।

अश्वत्थामा उवाचुधोऽत्रभवान् ।

धृतराष्ट्रः - उन्त साक्षिमती भवु वञ्चना ।

अश्वत्थामा - दुर्यथ ! ँतस्तावत् ।

पितृविक्रमदायाद्यै राजये ढुजबलार्जिते ।

विनाभिषेकं राजा त्वं विप्रोक्तैर्वयनैर्भव ॥ ६५ ॥

राजा - ङन्त कृतं मे ङृदयानुज्ञातम् । परित्यजन्ति मे

प्राणाः । ँमेऽत्रभवन्तः शन्तनुप्रभृतयो मे पितृपितामहाः ।

अेतत् कर्णमग्रतः कृत्वा समुत्थितं ङ्रातृशतम् ।

अयमभ्यैरावतशिरोविषक्तः काकपक्षधरो मङ्गेन्द्रकरतलमवलम्ब्य

कुङ्कुडभिभाषते मामभिमन्युः । ँमा ङर्वश्याद्योऽप्सरसो

मामभिगताः । ँमे मूर्तिमन्तो मङ्गार्णवाः । अेता गङ्गाप्रभृतयो

मङ्गानधः । अेष सङ्गडंसप्रयुक्तो मां नेतुं वीरवाडी विमानः कालेन

प्रेषितः । अयमयमागच्छामि । (स्वर्गं गतः)

(यवनिकास्तराणं करोति)

धृतराष्ट्रः -

याम्येष सज्जनधनानि तपोवनानि

पुत्रप्रणाशविकूलं ङि धिगस्तु राजयम् ।

अश्वत्थामा -

यातोऽद्य सौमिकवधोदतभाषापाणिः

गां पातु नो नरपतिः शमिताशिपक्षः ॥ ६६ ॥

(निष्क्रान्ताः सर्वे)

ङरुभङ्गमवसितम् ।

शुभं भूयात् ।

Encoded and proofread by Arun questions.sanskrit@gmail.com

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

